

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA.

(SEGONA ÈPOCA.)

ESCARBAT BUM BUM.

Que vingui....que vingui en Bernat Pescayre.

RECEPTAS CONTRA 'LS CARLINS.

Hi ha diversos medis d' acabar ab los carlistas, que avuy assolan á la mare patria, y llansan inhumanament la sanch de sos fills.

Com som en uns temps, en los quals segons qué no pot dirse: com per mor' d' aquesta gentussa la prempsa rosega avuy la mordassa, y las multas amenassan los *interessos* de las empresas periodísticas, de tal manera que no podan ja donar *interés* als seus periódichs, véus' aquí que tractém de recobrar la llibertat que avants teniam, combatent de ferm, als que tirant per taula, nos l' han feta perdre.

No guanyarán los carlins; pero mentres estigan alsats en armas, predominarán los seus principis: no menjarán del pressupost; pero mentres saquejin pobles y ciutats lo qual los dona prou per anar vivint, nosaltres nos morirém de consunción: no serán ells los amos; pero nosaltres serém los esclaus.

A acabar donchs ab los carlins, si volém llibertat!

Véus' aquí, perque avuy nos dediquém á donar receptas contra tant asquerosa malaltia.

La milicia nacional armada per tot arréu fora un bon medi pera donar á la cosa un cop de má.

Al govern sembla que aquest medi no l'hi agrada prou. ¡Ell mateix!

Lo poble 'n té un altre, y en quan aquest sí, que 'l govern no pot dirhi res, perque depéa de las qualitats internes del nostre poble: no pot haverhi *milicia nacional*, pero hi ha *malicia nacional*, ràbia, rencor y desesperació.

Modos d' exercitar la *malicia*: aquí 'n vá un:

Hi ha un ditxo antic que din: *qui trenca paga, 'l qual pot molt bèn traduirse ab las següents paraulas: — «Qui vulga guerra que se la pagui.»*

¿La volen los carlins? Inútil dirho: ells á pesar de la convicció íntima, que per mes que digan y baladrejin, set vegadas al dia déu trucar á sa conciencia per dirlos que no poden guanyar, segueixen aquesta lluyta desastrosa y aniquiladora.

Lo país paga la festa: per ells la carn, y pèl país los óssos.

¿No hi ha cap carlí que tinga alguna cosa per perdre?

Aquestas contribucions extraordinarias que 'ns baldan; aquests pobres obrers arrencats á sa familia y á son treball, que reben avuy lo trist socorro del soldat en lloch del jornal que ahir ab son treball guanyavan, tantas familias desgraçadas, tants infelissos morts en un berranch, tants pobres pobles exposats á la rapiña de las bandas facinerosas, ¿no han de rebre una indemnificació justíssima? ¿haurán de veure demá com los que avuy los roban y assassinan, gosan tranquilament lo fruyt de sos crims y sas maldats?

¿Hi ha carlins que tenen bèn? A confiscarlos, á vendrerls en pública subasta: paguin ab ells lo mal que fan.

Pero que no siga un embrech com are lo que 's fassi: que no siga un cástich irrisori y sense gran efecte: que 'l carlí sápigat lo que val la guerra que 'ns regala; y que no s'escapi de la mida general un sol tarrós, un sol moble de cap carlí qu' estiga alsat en armas.

Y'l modo perque succeheixi es fer una confiscació completa dintre de un terme dat, finit lo cual tinga 'l poble lo dret de denunciar lo qu' s' hagi escapat, mediant un benefici de un déu per cent en favor del denunciador. Ab aixó, molts que avuy dia no treballan, perque la guerra paralisa la seva industria, s'hi guanyarian la vida regularment.

Acabada la guerra, 's passa un balans general: si sobra alguna cosa pagats tots los gastos, se 'ls tornan las engrunas, y aixis pot ser se 'ls fassan passar per sempre mes las ganas de moure novas serracinas.

¿Que tal la recepta? ¡Hi hauria gaires carlins, si en lloch de la seguretat d' anarhi á guanyar, tinguessen la de anarhi á perdre!

Existeix una segona recepta, homeopática, cifrada en lo principi d' Hanneman, *similia, similibus curantur*.

Consisteix aquesta en donar als carlins lo mateix tracte qu' ells nos donan.

Un indult general per l' espay de un mes, ab la seguretat de que acabat aquest temps es en vá que truquin á las portas de la clemencia.

Los presoners á Fernando Pòo, si es que no están compresos de plé en lo Códich penal, per lo que 's respecta als delictes comuns: al lladre, que pochs n' hi ha que no 'n sigan, la pena del lladre rigorosament aplicada: al assessí la del assessí; ab la seguretat de que la pena de mort podrém suprimirla quan no hi haja carlins, que llavors no hi haurá ignorancia ni maldat.

¿Cometen pèls pobles una barbaritat qualsevol? que posin la barba á remullar los ojalateros: ¿creman una estació de carril? se destrueix una iglesia, y empenyada aixis la lluyta lo débil, qu' es lo carlisme, tè de cedir per forsa.

Pero 'l medi principal es l' estussiasme del poble.

Ab l' entussiasme vencérem en la passada guerra dels set anys.

Al comensarse aquella, tenia 'l govern mes por als liberals exaltats que als mateixos carlins.

Pero quan lo prempsa quedá lliure, quan quatre cents mil milicianos compartian ab l' exercit la noble missió de acabar ab los enemics de la llibertat y de la patria: quan hi hagué vida, calor y entussiasme, contá l' exercit carlí sas empresas per desfetas.

Avuy... La mordassa que porta la prempsa no 'ns deixa examinar lo que avuy passa.

Mes, ¿perqué no ha de ser l' any 1874 lo que fou l' any 37 en la passada guerra?

ESQUELLOTS.

Diuen y asseguran molts que 'ls quartos que certs capellans recullen ab lo títol de *diner de Sant Pere*, serveixen pels carlins.

Si al menos d' aquests quartos que ab tanta fé donan los lluscos, ne diguessen, *lo diner de Sant Cristófol nano!*

Diu un telegrama:

«Prop d' Estella s' ha descubert lo rostre de un crim horrorós, havente sigut enterradas varias donas joves.—Lo crim s' atribueix á un important cabecilla.»

A la asquerosa causa del Terso que contava ja ab un Mourawieff, com en Savalls, l' hi ha sortitare un Tropmann.

¿Tardará gayre temps á tenir també 'l seu Terrafeta?

Una de las glorias mes legítimas del art europeo, gloria de Catalunya que 'l veje naixer, admiració del mon, acaba de pagar son tribut á la naturalesa á la jóve edat de 35 anys.

¿Qui no ha sentit parlar del pintó Fortuny?

Fill de una pobre familia de Reus, dotat de un talent maravillós, feu sa carrera obrintse camp ab l' esplendor de la llum de son geni privilegiat, fins que la punta de son pinsell se convertí en una vareta mágica, que li hi regalava prodigiosos tresors, inferiors encare á las maravellas que de sa paleta brotaban á porfia.

Fortuny tenia reunidas en sí totas las qualitats dels millors pintors del sigle, sense cap dels seus defectes: sas obras mes que admiració produhian espalm.

A l' edat de 35 anys en que ha mort, ha pogut ferse un nom que será etern.

La majoria dels ajuntaments elegits á Fransa, son republicans.

Y'l assemblea de Versalles contiuará obrant com si realment representés al país.

Pero 'l poble triunfará perque tè á son favor dos generals invencibles, generals que 'ns han

faltat sempre als espanyols: los generals Paciencia y Sentit práctic.

A LAS FIERAS.

SONET.

No surtis, no, del bosch, salvatge fiera, que observo fá mol temps ningú t' ensalsa, que ans be de tots instints hi ha qui 't descalsa, prenete d'un bon tros la devantera.

Que val lo porch senglà, ni la pantera, lo lion ni'l brau lleó que grans fets calsa, si al fi ca'sats ab llas en terra falsa se fan doméstichs bèn sens cap quimera?

Deixeu lo camp avuy, que nova rassa termina ab mes pintura sos treballs, puig fá quadros de sanch per tot hont passa.

May mes de gran fiesesa, xichs miralls volguén mostrar pels monts, qu' es ben escassa la vostra crueltat, frente un Savalls.

A. F. O.

Dels datos que publica la *Gaceta*, resulta que 'ls carlins en menos de uu any han fusellat á mes de trescents soldats ó voluntaris declarats presoners.

Un dato tant terrible deuria fernos alsar com un sol home y llansarnos sobre la canalla infame que aixis deshonra á la nostra patria!

Reus té fama d' estimar als seus fills.

Fortuny era fill de Reus.

—Las tres ciutats del mon que plorarán mes la mort de 'n Fortuny, deya un compatrici seu, serán á bon segur Reus, París y Lóndres: la primera com á bona mare: las dos restants com á grans centros de la civilizació europea.

May la frase «Reus, París y Lóndres» havia sigut millor aplicada que aquí.

L' afició que tenen los carlins d' apoderarse dels diners del próxim es sumament natural.

A veure qué farian vostés en lo seu cas.

Els volan que 'l Terso siga rey d' Espanya, rey de débó, que fins vaja per las monedas y tot,

Are bè: per tot arréu veuhen duros y pesetas ab lo busto d' Isabel II, de don Amadeo y fins ab l' imatge de la República: pèl lloch ni dos quartos solzament ab la cara del Terso.

¿No s' indignarian vostés? ¿No mirarian de recullir totas aquestas monedas subversivas? Donchs aixó fan ells, moguts de santa indignació.

AL MEU AMOR.

Dihente á tu maca, aixerida, saladá, avrosa, constant y que ab fé t'estich amant, a anyadir... que aixó es mentida ¡ay! m' hi obliga 'l consonant.

Si 't dich que ab ansietat y ab goig miro, hermosa nena, la cara blanca ó morena que diga... que 's falsetat aquí 'l consonant m' he ordena.

Dhent que per tú m' enmagreixo, que'l meu cor per tú pateix y qu' altre amor no coneix... que't diga que... molt mentéixo, lo consonant m' ho exigeix.

Dihente hermosa, que molt vals que tens cútis perfumat cabell negre ó bè daurat... á anyadirte que aixó es fals lo consonant m' hi ha obligat.

Dedució: tot es mentida... ¿no t' ho deya ja ton cor?

¿Ploras? Oh! cessi ton plor... ¡Es tant hò enjegarle á dada adornada ab tanta flor!...

Dos Escabellats.

Al veure 'ls carcas que havian de fugir de Irun, davant de l' Europa entera que desde 'ls

Pirinéus los contemplaba, diu que hi havia oficials que plens de rabia, trossejaven las espasas.

Are diguin: ¿no hauria sigut millor qu' en lloch de las espasas haguessen fet trossos lo nas del Ninjo Terso?

Montpensier vol ser regent, jo que só persona atenta perque no estés descontent lo feya regent d' imprenta.

Manel Patxot, lo director de *L' Imprenta* ha mort, després de una llarga y penosa malaltia á l' edat de 37 anys.

Companys de prempsa no podém deixar de consignar lo dol que ns ha causat la séva pérdua.

Tothom que passa per davant del Liceo se admira menos eocare del pastitxo de la fatxada, que de las antenas que hi ha clavadas desde molt temps, com si la cosa no fés encara prou fástich y s' hagués d' enlletjir una miqueta més.

Hi ha qui suposa que hi falta pintar lo rétol del cap-de-munt, que diga com avants de la gloriosa *Liceo de Isabel II*, y que hi ha disputas sobre si l' Isabel II tè de serhi ó no tè de serhi.

De modo que per lo mal gust que hi predomina, aixó hi faltava no mes perque la restauració de la fatxada del Liceo, fos un fac símil de la restauració de Isabel II.

Los carlins penetran en Bellmunt, poble obert, á tiros y á descargas.

Un infelís habitant treu lo cap per la porta de sa casa, l' fereixen, hi corran, lo despullan y l' rematan á bayonetassos.

¿Perqué tals barbaritats en un poble que no 'ls hi fá cara, ni resistencia?

¡Ah! los cafres s' hi diverteixen.

Lo valent Clivillé ha batut á las rondas del Nen de Prades y Ramonet de'n Mc a.

Clivillé no tè parellas ab sa bravura may vista: davant d' ell tot fruyt carlista s' ompla al instat de *clivellas*.

Unas senyoras inglesas que van anar un d' aquest dias á visitar á Pio IX l' hi van regalar 60 mil franchs.

Si molt convé aquestas pródigas senyoras serán esposas de industrials inglesos que premetrán que 'ls seús obrers fassan huelga per l' augment de jornal de un ral diari.

Y á propósit de aquestas senyoras y d' aquestos 60 mil franchs.

Lo Terso al tenir coneixement d' aquest fet, es fama que vá dir:

—Si lo de aquí Espanya no 'm surt bé me 'n vaig á Roma, á desbancar al Papa: jo per 60 mil rals, daria á qualsevol senyora 60 mil benediccions y 60 mil aspergis.

Los carlins atribuheixen la tunda de Irún á una infame traició.

Sí: una traició infame no mes podia fer que tots los exércits del Terso s' estrellessin davant del grapat de valents que guarnian la heróica Puigcerdá de Guipúzcoa.

La traició infame 'ls la va fer son cor mateix, que si no es infame, no sé pas qui pot serho.

FABULETA.

Densá que mosen Pere s' en aná ab los carlins, sa majordona no es sombra de lo qu' era.

Avants pesava al menes la minyona nou arrobas y pico

y are d' escanyolida sembla un mico: per xó tot lo vehinat diu de la Pona qu' en lloch de major dona es *menor dona*.

Lector, ab un exemple així 's coneix que la guerra civil fa fondre 'l greix.

P. K.

—Los carlins, deya un, no son cap partit polítich; tot lo mes que se 'ls pot concedir es la categoria de lladres de camí ral.

—T' enganyas, responia un altre, lladres de rals ne son: pero de camí no mes, no es exacte; ells roban per camius, per carreteras y per tot arréu ahont senten farum de diners.

¡TIRA PEIXET!

Un esmolet fent tabola avuy ha llensat la mola, perque, segons ell ha dit, la *sort grossa* de Madrit ha tret ab un sol bitllet.

—¡Tira peixet!

D' un conegut mèu d' Olesa s' enamorá una marquesa, guapa molt rica y gens totxa y ara ell se paseja ab cotxa quan avans era un pobret

—¡Tira peixet!

Treballant molt en Pep Caba per viure apenas guanyaba; mes densá qu' es empleat gasta mes que un hisendat y se fa dir ¡Don Pepet!

—¡Tira peixet!

Sense móures d' aquí Espanya que per cert es cosa estranya, lo fill d' un pajès de Vich treballant s' fet tant rich que 's passeja y du barret

—¡Tira peixet!

La Sió 's donaba al dimoni, perque fruit del Matrimoni no podia tenir may; mes, ahir, sens llensá un ay, va pari un noy mol maquet.

—¡Tira peixet!

Lo reverent Pau Pahissa, guanyaba poch dihent missa; pro, com no li falta manya, are mols mils duros guanya defensant al Rey Ximplet.

—¡Tira peixet!

BOIXOMPIFAIG.

No sols los estudiants de Madrit s' han revolucionat per la llibertat d' ensenyansa, sino que també suposém hi haurá hagut algun *conato* de lo mateix en la Escola Normal de Mestras d' aquesta provincia, puig que segons acabem de llegir en los periódichs hi ha hagut necessitat de nombrar una *Inspectora d' Ordre*, cárrech no conegut en los dotse anys que está establerta la Escola. Quan la Directora va dar á coneixe la nombrada á las *deixebles*, los va dir que podia imposarlos hi *cinch cástichs*; pero ¡quins cástichs! Ja s' ho poden pensar, com las alumnas son grans, los cástichs també han de esser grossos.

Ja 'ns ocuparém d' algunas cosetas que passen en aquesta Escola desde que dimití l' honorós cárrech de Director d' estudis lo respectable Mestre D. Odon Fonoll.

Diu que ha sortit un nou invent que pot tirar mil granadas per hora á dos mil metros de distancia.

L' inventor lo titula *granadera*.

Ab uras quantas *granaderas* que escupin, los carlins quedan convertits en un pilot de carn de butifarra.

Are no més falta que la granadera, en lloch de granadas no tiri *bombas* per l' istil d' aquella que vá matar al Terso.

En Dorregaray, separat pèl Terso del mando de las sévas forsas, es fama que diu á qui vol sentirlo:

—«M' han despedit com un lacayo!»

Ah! T' han despedit com lo qu' érats, com lo que son tots los qui defensan lo denigrant absolutisme!

Alguns generals alfonsins han sigut desterrats á Canarias.

¿No saben perquè?

Pobrets! Lo dia de Santa Isabel enviavan un mensatge á la *Baleia*, ahont l' anomenavan reyna.

Els cobravan de la República y eran soldats de la Reyna.

Y donchs ¡fort! que vajan á Canarias á enternirse ab la reyna... del seús pensaments.

Escena que passa en una barraca de consums.

Entra un noy ab una olla. —¿Que portas aquí? dihuen los barots.

—Una olla de sanch contesta 'l noy.

—La sanch paga drets: aquesta olla val dos quartos y mitj.

—No 'n porto cap: si volen los deixaré l' olla y tornaré á casa l' amo perque me 'ls donga.

Aixís ho fa. Passa un' hora, duas, tres, quatre: lo baylet no hi torna: un dels burots exclama: —Aquell noy no deurá tornar ¿no podriam fregirla y menjárnosla aquesta sanch?

Tots troban lo concell molt bó y l' executan. Per últim cap al tart compareix lo noy.

—Malvinatje, diu un: mira noy, veyent que no venias nos l' hém menjada: are tu dirás lo que val.

—Oh! res: contesta 'l xicot: l' únich que 'm sab greu es qu' era la sanch de una mula malalta que avuy hem sangrat y que l' amo 'm feya dú á cal manescal.

Lo dia 21 del present se lamentava 'l Brusi de que la *Correspondencia d' Espanya* donés noticia de una multa que l' hi havian imposit, cosa que deya aquell diari no interessava sino á n' ell.

Lo dia 22, á pesar d' aixó, donava comte 'l mateix diari de una multa imposita á *Las Provincias* de Valencia, cosa que tampoch interessava al Senyor Brusi.

Pero senyor Brusi: si no vol que publiquin las sévas, no 's fiqui ab las dels altres.

—Dónam un petó Joana y un babó 't regalaré deya un dia un trapassé de boneto y de sotana.

La noya digué—«No tant que aixó es contra religió y 'l pillet diu:—«Ab mi no ¿que no sabs que soch un sant?»

P

—Perque 'ls carlins van sempre per las montanyas? perque no baixan pèl plá?

—Perque per ells lo *plá*, no es tant *plá*.

—Ah! vet' aquí una de las cosas ab que 'ls carlins se diferencian de las personas.

CANTARELLAS.

Ja estich cansant de pati vull mon destino combatre, ¡ay! si no 't casas ab mi, llavoras... será ab un altre.

LL. DEL 69.

Mira si 'n soch d' estrambóich, mira si 'n tinch de mal gust, mira si sè lo que 'm pésko, que are m'hi enamorad de tú.

Per ton amor tinch lo cor tant ardent; pero tant, nina,

que fins temo y no te 'n riguis,
que 'm rostiré la camisa.
P. B.

M' agradas perque ets morena
m' agradas perque ets tabola...
m' agradas molt, Filomena!...
Pero més m' agrada, nena,
un pollastre a la cassola.
F. P.

Avants de que 'l govern prengués la deter-
minació de imposar lo sello de guerra sobre di-
versos productos, ja hi havia qui desde molt
temps l' usava.

No sabeu qui?

La nació espanyola! y que 'l sello de la
guerra que porta imprés, costa alguna cosa mes
de cinch cèntims de pesseta.

EPICRAMAS

Un francès y un catalá
á cap ó creu se jugavan
una truvta que 'ls guisavan.
Lo catalá va aixeca
y 'l francès demana *crud*,
y fou creu: pero 'l contrari
tractantlo d' estrafalari
replica sentse 'l cremat:
—Aixó no es pas lo tractat,
lo tracte es *cuyta*: á tornarhi.
B.

¿Costa molts quartos l' abono
deya un davant del teatro?
Era un rústech hortala
may havia tingut palco.
L. T. C.

SOLUCIÓ

que correspon á lo insertat en l'
últim número.

- SALT DEL CABALL Y ENDAVINALLA.**
He ocupat puestos molt alts:
primé 'l gran m' anomenavan,
després lo rich me cridavan
y hasta he ocasionat molts maits.
No obstant á pesar d' aixó
tenirme sempre 'm voldrias:
ab mes bons ulls me veurias
si 'l meu país fos mes bo.
 - GEROGLIFICH.—Tigre gal y do.a son animals iguals.**
 - PREGUNTA 1.ª—En que te lletras á la vista.**
 - Id. 2.—Carrer de Malcuynat.**
 - CÀLCUL ARITMÉTICH.—10 diners y 1/2.**
 - ANAGRAMA.—Pare.—Rapé.—Pera ó Paco.—Copa.—
Capó.**
 - FUGA DE VOCALS.**
Si esta fuga de vocals
véus no pots endavinar,
no rumibis gayre creume,
lo dissaple ja 'u sabrás.
 - FUGA DE CONSONANTS.**
Diu la guatlía que fas blat:
que fas guatlía dia lo blat.
 - XARADA 1.ª—A-na-gra-ma.**
 - XARADA 2.ª—Do-mi-nar.**
 - ENDAVINALLA.—Garbell.**
- Han endavinat totes las solucions los ciutadans Aquell, don
Dalmau y Aragonés catalá; totes menos las 3, 4, y 8 Pere Sis-
tellé; menos las 1, 2, y 3 Fill del Bisbe; menos las 1 á la
4 Dos Amichs, menos las 2, 3, 4 y 8, Tranquils del Hospici
y Mia; las 1, 5, 6, 7, 9 y 11 Dos escabellats; las 1, 5, 7, 9,
10 y 11 M. Morfeo; las 1, 6, 7, 9, 10 y 11 March Bell; las 3,
4, 7, 9, 10 y 11 Un geperut; las 5, 6, 7, 9, 10 y 11 Lo
Egum de Igualada, Comandant de Arpas, Dos baliga-balagas
tarrasencs y Capita Marcol y C.^o; las 1, 7, 9, 10 y 11 Ca-
pitá de las balladas y Bestia B.; las 5, 6, 7, 9 y 11 Un Pin-
tayre y Manolo; las 5, 7, 9, 10 y 11 Un Balagueri; las 6, 7,
9, 10 y 11 Un carlinot; las 1, 3, 7, 9 y 11 F. B. Ll. las 5,
7, 10 y 11 Catalá-nat; las 7, 9, 10 y 11 Guech Anech; las
6, 7, 9 y 10 Un inglés y Un Mallorquí; las 5, 7, 9 y 10 Ba-
rillas; las 5, 7 y 9 Papanátas; las 7, 9 y 10 Un fisch; las 9,
10 y 11 D. Jordi; las 7 y 10 Caballero Artagnan, J. Agerbat
y Papanatá; las 9 y 10 Oriental de R. y Bilbao; las 7 y 9 Dos
ximplés; las 7 y 11 Arturo del Mas; la 5 no mes Papatoya y
Ferro M., y no mes que la 7 F. y G. é Inglés Catalá.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han remés xaradas ó endavinallas dignes de insertarse 'ls
'ls ciutadans F. C. y G., Llicenciat del 69, Dos Amichs, Có-
mich d' Horta y Tranquils del Hospici.
N' han remesas que haurían d' arreglarse 'ls ciutadans Pe-
re Botero, Un Puigcerdanés, Dos escabellats, March Bell, Dos
baliga-balagas tarrasencs y H. Jordi.

Las demás que s' han remés y 'ls noms dels autors de las
quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluixas,
facils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per
altres defectes per l' estil.

Ciutadans Breu. Las cantarelles molt bé; la poesia no tant;
enviñi per xo, no 's desanimi.—Estudiañt: Incertarem un dels
séus quentos.—E. Xarau. no podem apobiar mes que una
cantarella.—Mossos de ca 'n Ollé. Enviñin lo que vulgan:
per las solucions van fer tart.—Comandant d' arpas; un xich
llimadet podrá anarhi 'l problema.—S. A. insertarem lo séu
càlcul.—Tolon. La poesia bastant be; pero l' assumpto es
poch nou.—Municipal de Cadaques. Una cantarella hi anirà.—
Joan de can Ramon. L'hi repetim que te disposicions; la
poesia que 'ns envia reve a sentiment; peca de unihida y es
en algun tros vulgar; fassi cosas aixericas y cultivi la poesia
que 'n sortirà.—Aquel. Hi anirà la pregunta.—Treuca-ca-
mas. Lo mateix que 'l séu aguama.—A. F. O. Be per lo que
'ns envia.—Llicenciat del 69. Lo logogrifo bé; una poesia
també; l' altra perillosa pèl temps que correm.—Gestus.
Mirarém d' arreglar lo logogrifo: la poesia es poch espontá-
nea y te defectes de versificació. voste compendra que no de-
pèn de nosaltres poder complaure certas vegadas, sino de
vosté.—Un Puigcerdanés; insertarem lo salt de caball.—Ci-
utadans Nen de la Cantina, Cupidito. Vo untari de Cuba, S. C.
P. Enamorat de la R. Mori de iam, des pretendents, Visnet de
un frare, Capita Marcol y C.^o, Pintayre, manolo, Catalá Nat,
Burillas, Oriental de R, Un Carinot, Un Kuaquero, Sebastia-
net Co. om y Un cómich d' Horta. Lo que aquesta senmaua 'ns
envian fa que no 's poguem complaure —Laus tibi cróspis.
insertarem una cantarella: lo demes no fía.—Pasalviot. La
poesia hauria d' arreglarse: té una forma molt desahuyada.
—Aragonés Catalá. insertarem lo logogrifo.—Pere Sistié.
Farém lo mateix ab lo séu salt de caball.—Fill del Bisbe.
Iguat que ab sa pregunt .—M. Morfeo. Hi anirà 'l càlcul arit-
mético.—Egum de Igualada. Lo gerooglifich de l' altra senma-
na molt conegut, lo d' aquesta hó per pronunciar; pero es-
crit, la ortografía desruix l' efecte.—Bestia B. insertarem
lo gerooglifich.—Un balagueri. Lo mateix que 'l séu càlcul.—
F. B. Ll. idem lo salt del caball.—Papanátas insertarem lo
que 'ns envia.—Papanonetes. Idem.—Dos ximplés. Lo quento,
bé.—F. C. y G. idem la fuga de vocals.—Dos amichs. Lo salt
del caball massa senzill: lo demes no fía.—Llambrochs. In-
sertarem lo gerooglifich.—Dos tranquils del Hospici. Y lo que
vostés nos envian.—Pere Botero igual que son anagrama.—
Dos escabellats de càlcul aritmetich ne guardém un pè: ma-
teix estil millor combinat que 'l séu.—March Bell. Hi anirà l'
anagrama.—Dos baliga-balagas tarrasencs. Aprofitarem la
combinació dels séus.—D' Jordi. Farém lo mateix ab lo séu
problema.

PREGUNTAS.

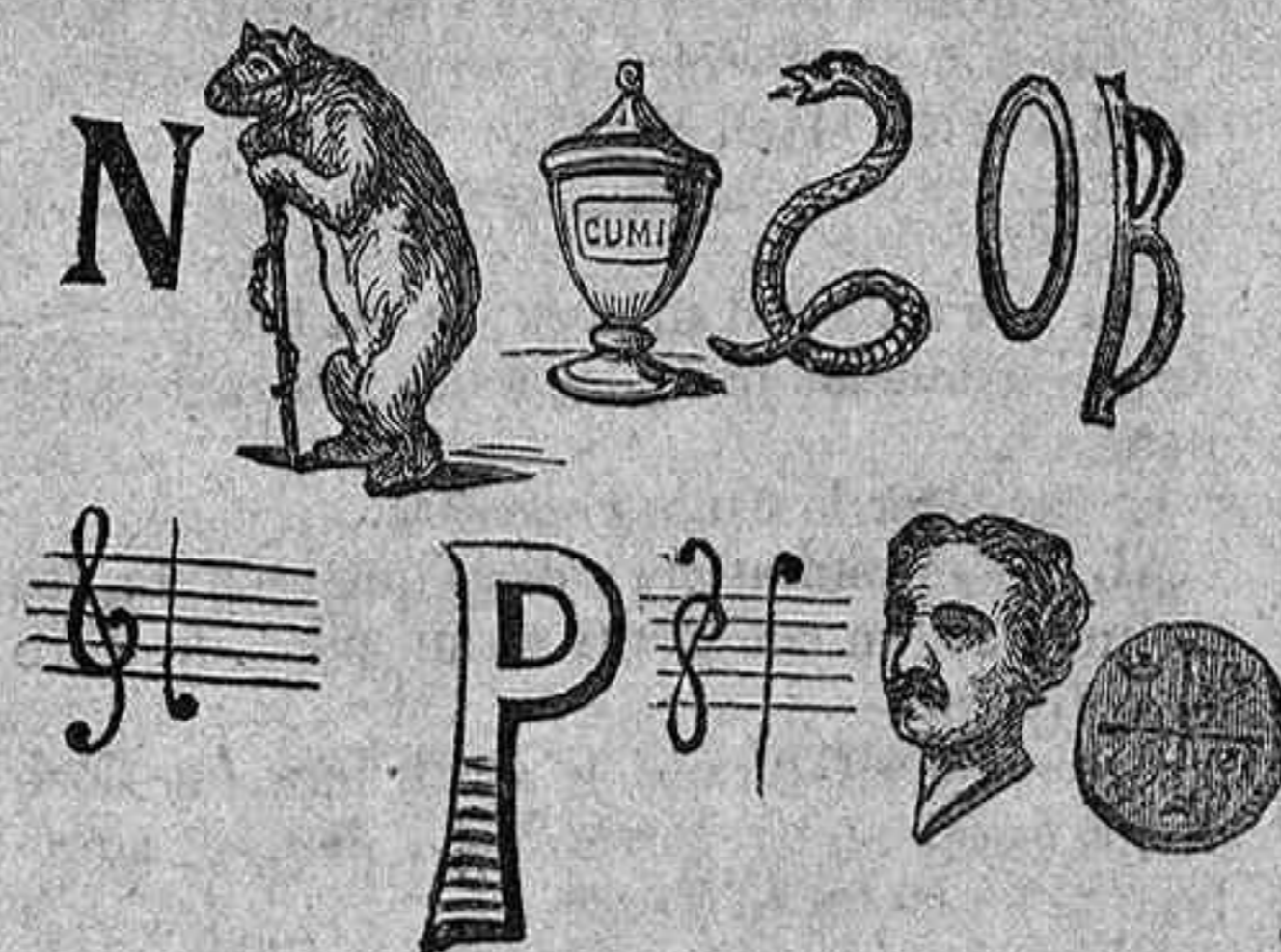
- ¿Qu' es necessita per endavinar tot lo que
avuy hi ha en la *Esquilla de la torratxa*?
 - Al mirar á Barcelona ¿qu' es lo primer que
's véu?
- DOS ESCABELLATS.
V. DE UN FRARE.

SALT DEL CABALL.

De	1	mans	pèl	a	ya	mans	vem	ta
	64							
sem	nos	llen	ger	Ne	pre	gran	la	
hu	fer	bre	do	car	ho	rá	bre,	
ar	de	com	cum	llen	rem	re	pro	
de	in	nant	als	y	cun	per	la	
al	li	ya:	das	pli	ya	vi	li	
sen	vém	Au	en	nos	ó	fre	que	
xi	trant	ea	ha	dó.	eu	gió	si	

ARAGONÉS CATALÁ.

GEROGLIFICH.

(La solució en lo próxim número.)

CÀLCUL NUMÉRICH.

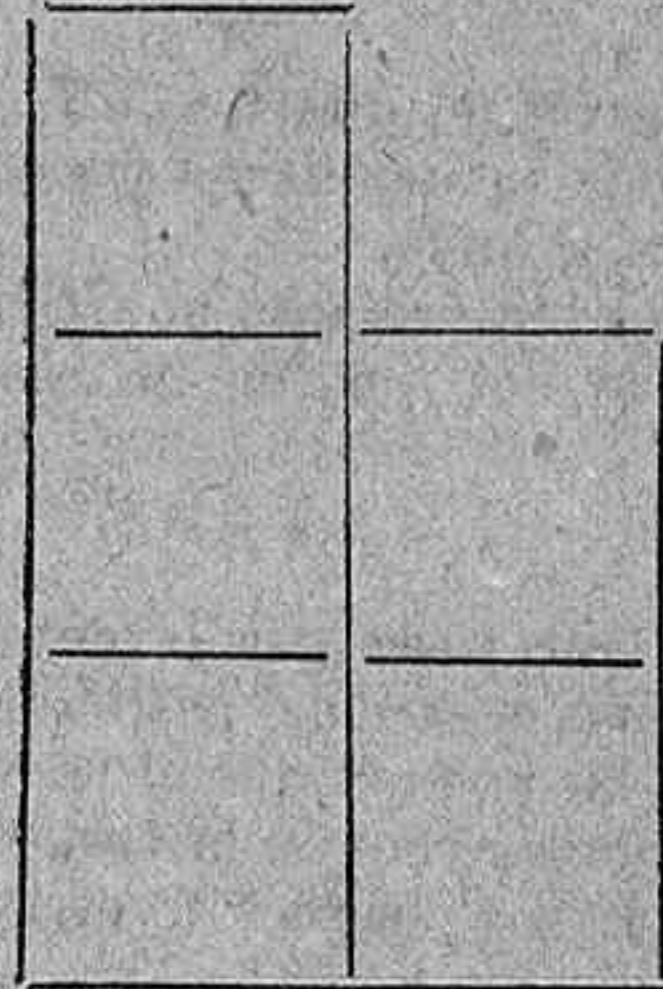
Dos mistayres passan balans y en havent aca-
bat diu un al altre:

—Donam un calé y 'n tindrè 'l doble que tú.
A lo qual contesta l' altre: —Dóname'l tu, ho-
me, que 'n tindrè tant com tú y quedarè iguals.
¿Quants quartos tenia cada hu?

LATETA.

CÀLCUL GEOMÉTRICH.

Dada la següent figura, composta de cinch
quadros, reduhirla á tres, separantne no mes que
tres líneas:

DOS BALIGA-BALAGAS TARRASENCES.
(Las solucions en lo próxim número.)

FUGA DE VOCALS.

M.lt d.. .gr.d.'ls l. p..x
.ls cr.l.st.s, C.t.r.n.,
p.r.q.. .t.t.r.r.. h.nt s.n
s.'ls n. d.n.n d. t.ny.n.l

PERE BOTERO.

FUGA DE CONSONANTS.

.o.a a. .o.
y .o.a a. .o..

NYELA.

ANAGRAMA.

En una prima ocasió
una noya molt segona
ab molt tres, y molt bufona
estava en una reunió.

Parlantse allí del amor
la noya se vá enterní,
se desmayá, arrancá 'l plor
y per calmarli 'l dolor
á un quatre qu' estava allí
la van posar; y á la fi
la cosa 's á apaciguá
y á las sis del endamá
protestant de cinch conciencia,
se revesti de prudencia
y á sa casa s' n aná.

Cinch lletras y cinch paraulas:
endevína'u ó á las aulas!

BRIXOT DE GRANOLLERS.

(La solució en lo próxim número.)

XARADA

I.

Ma primera es una lletra,
segona y tersa es un peix,
tersa y quarta nom de flor
y ets ditzós si última ets.

Mon tot es nom de una nena
que molt tot ab mi sol ser;
mes ¿cóm no, si la Natura
tant tot ab ella sigué?

J. PONAS.

II.

Hu hu-dos-tres tres-dos hu tres-dos prima
coneixer vá,
un dia [que á una dos-tres d' allí la bora
per dos aná
Mon tot de una provincia de l' Espanya
n'es capital.

ALT Y PRIM.

ENDAVINALLA.

Vist per davant soch insecte,
vist per detrás fiera soch:
vamos si no m' endavinas
te diré que hi entens molt poch.

TRES DE SECAS.

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. V. Y F. GASPAR, ATALFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.